

aanroeren der netelige partijschappen zouden kunnen voeren. Ook met zijn plaats was hij niet tevreden; het gezelschap van meisjes trok hem niet aan, maar men behoefde, meende hij, dit niet te constateeren door hem tusschen de oudste twee dames te zetten. Het pedante gewawel van juffrouw Doorzicht hinderde hem verschrikkelijk; hij luisterde er niet eens naar en het was ook niet noodig, want de spreekster redeneerde uitsluitend voor zichzelf en men behoefde haar niet te antwoorden. Evenmin volgde hij het discours der gastvrouw, wier gedachten vaak met verbijsterende vaart van het eene onderwerp op het andere oversprongen, zonder dat zij het noodig oordeelde den hoorder de schakels, die beide verbonden, mede te deelen. Zij hield zich dan ook schier uitsluitend met dominee Geurig bezig, die als welopgevoed man aandachtig naar hare mededeelingen luisterde, terwijl zij af en toe met welgevallen haar blik over de tafel liet weiden, erg in haar schik dat alles zoo goed ging, dat men zoo gezellig praatte en zoo smakelijk at; nu en dan vriendelijk tegen de meisjes lachend en zich afvragend waarom Mientje, die nog altijd bezwaard was door de opmerking van den vaandrig, zooveel minder gul schertste dan in den aanvang. Mientjes vriendin had thans den dominee in beslag genomen voor eene hoogst ernstige zaak: of namelijk het veelvuldig bezoek van saletten inderdaad tegen de beginselen van den christelijken godsdienst aandruischte, gelijk zij onlangs van den kansel had hooren beweren. De predikant, minzaam glimlachend, in maatschappelijke vormen meer een Parijsch abbé dan een Hollandsch herder en leeraar, betoogde dat men ten deze, gelijk in alle zaken, behoorde te onderscheiden; immers strekte het saletbezoek uitsluitend tot bevrediging van ijdelheid of om den teugel te vieren aan den lust tot kwaadspreken, dan voorzeker werd het door den christelijken godsdienst ten zeerste veroordeeld; leverde het daarentegen, gelijk meest het geval was, slechts een onschuldig tijdverdrijf op, alsdan zouden ook de meest rechtzinnige begrippen het niet kunnen laken en moest het daarentegen, als onschatbaar middel om de regelen der wellevendheid te leeren kennen, uitbundig worden geprezen. Hij zou Leentje, nu ze zijn raad wel wilde inwinnen, in overweging geven, wanneer zij zich na een salet ter ruste begaf, alvorens zij zich den slaap wijdde wel ernstig te overwegen, of zij zich in de afgelopen uren ook aan eerstgenoemde ondeugden had overgegeven, en zoo ja, zich nadrukkelijk voor te nemen in het vervolg anders en beter te handelen. Leentje beloofde dit te zullen doen, doch betwijfelde, naar ze later aan Mientje mededeelde, of ze daartoe in staat zou wezen; wanneer zij toch, diep in den nacht, van een salet terugkeerde, was ze zoo vermoeid dat ze reeds in de koets knikkebolde en, nauw ontkleed, geheel versuft in bed viel om tot elf, twaalf uur in één stuk door te slapen. Blijleven zeide tot Mientje, dat hij ook gedurende eenigen tijd getracht had in bed de gebeurtenissen van den verloopenden dag te overpeinzen, doch deze poging spoedig had laten varen; zoo vaak hij toch tot het ontbijt gevorderd was, dutte hij onder den drang van zijn gerust geweten geregeld in Mientje, hoewel ze weder geheel op haar verhaal was, durfde niet lachen omdat zij pas bij dominee Geurig was aan-